

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo _____ **Datum** 22.11.2011

Skupina divadla HaDi **Vaše jméno** Markéta Břundová

Demografické údaje o respondentovi

Věk 49, 54 **Pohlaví** žena, muž

Studium vysokoškolské (oba) **Povolání**

Poznámky

Přepis rozhovoru

Janka: Dobrý večer, stretávame sa pri rozhovore o HaDivadle, stretávame sa tu s pani Zuzanou, práve po predstavení Marx Bros. Moje prvá otázka je teda ako sa vám predstavenie páčilo?

Zuzana: Velice. Překvapilo mě.

J: Čím Vás překvapilo?

Z: Pojetím. Skutečně tak... Jak bývá asi tradicí tady v tomhle divadle, tak lze očekávat ledasco a to se teď potvrdilo. (smích)

J: A toto ste právě neočekávali toto. (smích) Chodíte do HaDivadla často?

Z: Ne. Ne, nicméně není to úplně opomíjená scéna, tak řekla bych dvakrát třikrát za rok.

J: Ano. A do divadla chodíte častěji. Aké divadlo preferujete teda?

Z: No, hihi, máme předplatný v městském a chodíme teda i do... na jiné scény, jako například do loutkového divadla Radost

J: Áno. Prečo práve loutkové divadlo?

Z: Mají velmi vtipné pojetí jejich představení pro dospělé a málokdy se vidí tak šikovné lidi dělat to, co je baví a čím se možná i živí teda evidentně.

J: Takže byste ho odporučali.

Z: Určitě.

J: Tak to je dobré. Pojděme se pak tiež pozrieť. Co se týká městského divadla, matě tam teda předplatné, chodíte tam často - ako byste hodnotili inscenácie v mestskom divadle?

Z: Velmi vysoká profesionální úroveň to je.

J: Dobrý herci, lepší ako v HaDivadle, alebo byste to...

Z: Jiní, jiní herci než v HaDivadle samozřejmě. Představují jiný herecký styl, ale to se nedá tak jako paušálně, hrají jinej repertoár samozřejmě, takže...

Ivo: Mají jiný druh příležitostí. Herec když je opravdu dobrej tak se postaví do role, že a nějak se s ní popakuje, že ale jsou i jiné druhy příležitostí, jako třeba tady, že, to je jiná forma divadelní, než se třeba preferuje v městském divadle.

Z: To je dáno asi repertoirem.

J: Áno je tam iný repertoír. A máte nějakých oblíbených hercov konkrétnych? Tak napríklad tutok v HaDivadle?

I: No tak teda to se moc neorientuju.

Z: Tak teda abysme nelhali, tak jména neznáme. Typy jsme viděli, ale tak daleko sme ešte se nedostali v HaDivadle, abysme znali herce jmény.

J: A teda v mestskom?

Z: V městském máme svoje oblíbené no. (smích) Chcete ty jména?

J: Áno, povezte klidně. (smích)

I: Tak jestli chcete ty jména, tak Michala Isteníka, ale jsou tam teda už takoví renomovaní, i když on už začíná být taky renomovanej hodně, už měl taky hodně dobrých příležitostí, ale žádnou nepropásl podle nás, ten je hodně dobrej.

Z: To je pravda.

J: A keď teda hovorite o michalovi isteníkovi, navštívujete aj divadlo Buranteatr?

I: Ano.

J: A ako hodnotíte Michala Isteníka co se týče městského divadla a divadla Buranteatr?

Protože je v tom určitá odlišnost.

I: To je zase jiný typ divadla, nicméně on je do jisté míry takovej herec duší, z něho to prostě úplně září, jak hraje naplno jako prostě každou roli...

Z: Jak se přizpůsobí roli, kterou hraje.

I: Každou roli se snaží odehrát prostě s maximálním úsilím a je ho hodně prostě tak, takže von působí dobře i na té scéně...

Z: Velké i na té malé.

I: Na té muzikálové, která je s tou bohatou výpravou, anebo na takové skromné scéně pro pětadvacet diváků a von.. Ani tam nezapochybujete vo tom, že to vychází z něj...

Z: Je to velký herec, byť je malý postavou.

I: On umí být komický i tragický.

Z: On umí i chlapáky, což je teda překvapivý s jeho postavou...

I: No... On je tak stavěnej, že on umí pobavit i pohybem...

J: A akú rolu jeho bystě vyzdvihli, treba? Pretože ano, hrál vo vela veciach, hrá stále inak...

I: Tak třeba ano, byl výbornej v tom... V tom Muchovi... Pak, jak se to jmenovalo... Pak byl dobrej ještě v těch Ptákovinách...

Z: Mně se líbil v roli toho hada v té Vánoční hře.

I: Jo, jo. A pak v těch Ptákovinách.

J: A je lepší... Alebo lepší... Viac se vám líbil teda v mestskom divadle ako v buranoch.

Z: To se tak nedá říct. Samozřejmě, hraje jiný typy v tom městském a tam je to samozřejmě v pozadí kvalitních kostýmů, dobrého make upu, dobrých režisérů a tak... No dá se říct, že v tom Buranteatru von je ten frontman, kterej si to režíruje... Tam musí herec hrát no.

I: On je tam takovej víc tvůrčí pro mě. Možná proto to dělá, tam se víc vyblbne.

J: Takže vy si všímáte kostýmy a masky, všímáte si aj ako reaguje publikum na něho alebo na hociktorého herce? Napríklad keď sa niekto veľmi zasmeye, i pres to keď je vážna scéna pre vás, pridě vám to nějaké trapné alebo...

Z: Spíš si pomyslím, čemu se směje jako... Nebo že je to nějaký moment, kterého jsme si nevšimli, třeba tady se mně zdálo, že jsou tam reakce, které byly na něco, čeho já jsem si nevšimla.

I: Přesně tak. To vzbudilo moji pozornost, tak jsem si říkal, že mi něco uniklo.

J: A zhováratě se potom po divadle o tom, kto ako vnímal dané predstavení?

Z: Ve dvou? Tak... Určitě.

J: Dostavate sa často k tomu, že máte rozdílné názory na to predstavenie alebo dojmy?

I: Tak jako úplně se neshodnem...

Z: Tak jsme jiní lidé, žejo, máme jiné frekvence, nebo ne úplně jiné, ale individuální, tak i individuální prožitky.

J: A co vás přivedlo do HaDivadla?

(smích)

Z: Co nás přivedlo do HaDivadla?

I: Hledali jsme na tento týden nějakou příležitost zajít do divadla, který, toho typu třeba, který myslíme, že nás nezklame..

Z: A máme kamaráda, kvůli kterému jsme teda tady tohle divadlo organizovali...

I: ...chtěli jsme ho vytáhnout...

Z: ...a musím říct, že teda prvně jsme hledali do buranteatru.

J: Klasický..

Z: Pak u loutkového divadla Radost jsem se taky dívala co hrají...

I: My chodíme hrozně rádi do Radosti, tam je supr soubor teda, opravdu, tam všechno, co jsme viděli, tak bylo dobrý. Pak, oni hrají hrají představení pro děti a pak dvakrát třikrát do měsíce představení pro dospělý. Je to hrozný teda.

J: A co tam hrajou, aký maju repertoar?

I: No tak naposledy jsme byli na rychlých šípech.

Z: Rychlý šípy v Hantecu...

I: Nó, tam byl Jarka Nametelka... (smích) Oni chtěli jako ukázat divákovi tu pravou tvář rychlých šípů, já nevím, jestli to znáte...

J: No viem čo to bolo... Tak ja nevím, my jsme na tom tak nějak od rodičů vyrastali asi...

Z: Ale co vám můžu ještě doporučit v radosti, taková propagace, co by se vám líbilo, tak malované na skle. Opravdu pojetí, které oni tam zvolili je opravdu úžasný.

I: To si nenechte ujít teda, my sme na tom byli i v tom městském divadle, že tam máme to předplatný, nevím teda jestli se to jmenovalo taky malované na skle, myslím Jánošík spíš...

Z: Nene, malované na skle to bylo...

I: No, nevím, ale v Radosti to měli skutečně malované...

Z: Namalované...

I: No a to pojetí bylo v městském úplně jiné, než v Radosti. V radosti to bylo s hudbou Jaromíra Nohavici. Měli to vtipný.

ted' jsem asi minutu nerozluštila nic kromě pár nesouvisejících slov

J: Tak hovoritě, že je to lepší ako v mestskom divadle.

oba jeden přes druhého: No, nevím... V městském jsme ho viděli dvakrát... .. *** nevím!***

Z: Tak v Radosti bych dal 1- a v mdb 1.

J: Takže městské divadlo hodnotitě celkovo dost kladně, by som povedala. Boli ste aj v národnom alebo navštěvujete národné? Které je pro vás lepší, ktoré vám viac vyhovuje?

Z: Tak já bych radši do městského.

J: A proč?

Z: Jednak je v Brně, že.

I: Vy myslíte národní tady?

J: Ano národní tu, janáčkovu.

Z: Já myslela, že se ptáte na pražské národní.

J: Ale tak můžete kludně aj pražský.

Z: Chodím i do jinejch divadel brněnskejch, aji na jiný scény, chodíme aji do opery čas od času. Ale městský má tu výhodu v tom, že když si člověk pořídí předplatný, tak na těch deset představení zajde. Když uvažuje měsíc dva dopředu tak vybere jedno dvě představení, na který zajde kromě toho. A pak to tak nějak dělí podle toho, co kde hrají, kdo hraje hlavní role, a tak dále.

I: Dvakrát třikrát si vybíráme jiný divadla a jinak teda to předplatný.

ted' strašně dlouho huhlal pán cosi o výpravě a nápaditosti (asi) janáčkárný (asi), úplně zvukově splynul s pozadím

J: Takže keď sa vám predstavenie páči, nezústanete u toho, že se vám páči, ale informujete se aj o tom, kdo je režisér, kto robí hudbu...

Z: Tak většinou se díváme na vývěsku...

I: No, pak se třeba díváme na internet...

Z: To je takovej typ prezentace divadla...

I: To vnímáme autory, jako vod koho to je a ty představitele, to člověk většinou ví vo co pude. Třeba u takovejch renomovanejch věcí, jako je čekání na godota, to mě bavilo...

J: Takže čitatě aj kritiky dopředu pred tím, než detě na predstavenie?

I: Mállokdy...

Z: Ne.

J: A do akých iných divadel eště choditě? V Brně alebo aj inam?

Z: K Bolkovi Polívkovi... No a pak třeba kusy se kterýma objíždí divadelní společnosti, menší scény, nějaký lidový domy, dělnický domy a tak dál.

I: Taky ochotníky, třeba do...

Z: ...Bílovic chodíme. (smích)

J: Aji na ochotníky chodíte? To máte dost prehlad o divadloch.

Z: Takovej spíš náhodnej no. Není to takový.. Není náš přístup takovej systematickej, spíš prvoplánovej. To bychom mohli zkusit, to by mohlo být zajímavý, tady sme se nesmáli, tady se nám to líbilo...

J: Takže z každého rožka troška.

I: No ale ani ne z každého.

Z: To není o tom...

J: A na čo sa chystatě ted'?

I: No ve čtvrtek půjdeme na Českou měnu.

J: To som už viděla. A na čom ste tu ještě boli iném?

I: No, Hitlerovy kuchyně...

J: Pak jsou tu Idioti, Gagarin, Ucho...

Z: To myslim ne...

J: Ale taky ty Historiky z Hitlerovic kuchyně se vam páčili ked si pametatě?

Z: No to mi právě utkvělo tím netradičním tématem, netradičním pojetím taky.

J: Tak já vám děkuji za rozhovor.